

РЕШЕНИЕ
№250
гр. Перник, 06 октомври 2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и осми септември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник-прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 246/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод касационна жалба от П.К.Ф. *** против решение № 543/11.07.2011г. на Районен съд Перник, постановено по НАХД № 206 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 1731 от 01.11.2010г. на Началник сектор “Пътна полиция” към ОД на МВР-Перник издадено срещу П.К.Ф., с което за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са му наложени административни наказания „глоба” в размер на 150 (сто и петдесет) лв. и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 1 (един) месец.

С касационната жалба се иска отмяна изцяло на атакувания съдебен акт и решаване на въпроса по същество чрез отмяна на процесното НП.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява.

Ответникът по жалбата не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата, е неоснователна, а решението, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Касационната жалба не сочи конкретно касационно основание. Същата има стойност на теоретична разработка. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. Разгледана по същество е неоснователна.

При постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно разпоредбите на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна. Фактическата обстановка е установена правилно и в съответствие със събраните доказателства. Разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП въвежда забрана за водача на

пътно превозно средство при избиране скоростта на движение да превишава определени стойности на скоростта в км/ч. сигнализирани с пътен знак. Словесното описание в АУАН и НП е идентично и съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата и доказателствата, които го потвърждават. Първоинстанционното решение е постановено при изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства. Безспорно е установено, че административнонаказаното лице е осъществило фактическия състав на нарушението, като на установената дата 17.08.2010г. и място на извършване, управлявайки МПС, се е движил със скорост 93 км/ч при ограничение 60 км/ч въведено с пътен знак В26. Превишението е фиксирано с радар ТР 4 № 101 и скоростта е показана на водача. Изводите на първоинстанционния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение са правилни и обосновани, същите не противоречат на събраните по делото доказателства.

Настоящата инстанция счита, че волеизявленията на жалбоподателя не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Това е така в рамките на производството по налагане на административното наказание и констатациите се считат за верни до доказване на противното, но от друга страна, по силата на чл. 16 ал.2 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН в съдебното производство нямат обвързваща доказателствена сила. Презумпцията за вярност /виновност/ е в сила до приключване на производството по налагане на наказанието, но пред съда обвинителната теза следва да се докаже. Съдът е длъжен разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите доказателства и доказателствени средства дали е извършено нарушение и обстоятелствата при които е извършено. Актът, с който е установено нарушението е съставен от компетентни длъжностни лица на службите за контрол, предвидени в закона. Актът е предявен на нарушителя и същият го е подписал. Направеното и вписано в акта възражение, че контролно измервателния уред не доказва чия е отчетената скорост, е наведено и в жалбата пред районния съд и обсъдено от последния. Нито в производството пред районния съд, нито пред настоящата инстанция жалбоподателят ангажира никакви доказателства, годни да опровергават събраните по делото.

Всички изложени в касационната жалба съображения са били наведени пред първоинстанционния съд и са обсъдени подробно от него, като изводите му са обосновани и се споделят от настоящия състав. Въз основа на писмените доказателства и показанията на свидетелите, районният съд е направил извод за достатъчно пълно фактическо описание на нарушението, правилната му правна квалификация и безспорното му извършване, както и установяването му от административния орган с годно техническо средство, фиксиращо скоростта, датата и точния час, а именно радарен скоростомер TR-4 № 101, който е бил технически изправен. Разпечатката, като писмен документ е приета по делото без оспорване съдържанието или автентичността ѝ, допринася за изясняване на фактически данни, които са свързани с обстоятелствата по делото и установява по безспорен начин вписаните в нея обстоятелства, които се подкрепят и от събраните гласните доказателства. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения. Разкрита е обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, което е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т. е.,

служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина, в частност, за проверка на изложените в акта и НП факти. Извършването на нарушението се установява и от разпита на свид. Николов и Теофилов, които са възприели лично извършването му. Самият жалбоподател не спори, че на посочената в акта дата, час и място е бил спрян от органите на КАТ, като проверката е извършена с техническо средство ТР-4 - радар, с показанията на което жалбоподателят е бил запознат. Твърденията му за недоказаност на нарушението настоящата инстанция приема за напълно неоснователни. С потвърденото наказателно постановление точно е приложена санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Размерът на наложеното наказание е точно определен в съответствие с нормативно установения и констатираното превишаване на скоростта от 33 км/ч..

С оглед на изложеното не е налице допуснато от въззивния съд съществено нарушение на процесуалните правила като касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. В изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК, субсидиарно приложими в съдебния административно-наказателен процес по силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, пернишкият районен съд е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на наказателното постановление и като е приел, че е налице извършено деяние, представляващо административно нарушение и че същото е извършено виновно от посоченото в акта лице, при липса на допуснати нарушения на процесуалните правила е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт.

Предвид изложеното, съдът не намира основания за отмяна или изменение на решението на първоинстанционния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 543 от 11.07.2011г., постановено по НАХД № 206 по описа на пернишки районен съд за 2011г., с което е потвърдено наказателно постановление № 1731 от 01.11.2010г. на Началник сектор "Пътна полиция" към ОД на МВР-Перник издадено срещу П.К.Ф.***, с което за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са му наложени административни наказания „глоба” в размер на 150 (сто и петдесет) лв. и „лишаване от право” да управлява МПС за срок от 1 (един) месец.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/